

Stk. 2. Til Afholdelse af Kommunernes løbende Udgifter til Hjælp i Henhold til denne Lov kan der af Statskassen ydes Kommunerne Laan i Medfør af Lov af

§ 5.

Kommunerne aflægger efter Lovens Ophør særligt Regnskab for Understøttelser efter denne Lov; de nærmere Regler for Affattelsen af disse Regnskaber og for Anvisningen af den Kommunerne tilkommende Refusion fastsættes af Socialministeren.

§ 6.

For Tiden fra 1. April til 30. September 1933 stilles der et Beløb af 2½ Mill. Kr. til Raadighed til Fordeling mellem Kommunerne i Forhold til disses Udgifter for nævnte Tidsrum til Hjelpekasserne.

§ 7.

Denne Lov træder straks i Kraft.

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

Den Lovgivning om ekstraordinær Understøttelse til arbejdsløse, der er gennemført i Løbet af det sidste Aar for at mildne Følgerne af den store Arbejdsløshed i Vinterhalvaaret 1932—33, ophører i indeværende Foraar; den de statsanerkendte Arbejdsløshedskasser ved Lov Nr. 180 af 23. Juni 1932 hjemlede Adgang til at yde Medlemmerne forlænget vedtægtsmæssig Hjælp er saaledes ophørt med Udgangen af Marts Maaned, og det samme gælder Kommunernes Adgang til at yde Vinterhjælp i Henhold til Lov Nr. 39 af 8. Februar 1933, medens Gyldigheden af Lov Nr. 181 af 23. Juni 1932 om midlertidigt Statstilskud til Kommunerne i Anledning af Hjælp til arbejdsløse ophører med Udgangen af April Maaned, fra hvilket Tidspunkt endvidere Kommunernes Adgang til at yde kriseramte Personer Hjælp ved Tildeling af Oksekød, Lov af 11. Februar 1933, ophører.

Ved Overvejselen af Spørgsmaalet om Forlængelse af de til Fordel for arbejdsløse trufne Understøttelsesforanstaltninger maa man først gøre sig klart, at der kun vil kunne blive Tale om Forlængelse indtil det Tidspunkt, da Socialreformen og de der foreslaaede Ændringer i den almindelige Forsørgelseslovgivning og Socialforsikring træder i Kraft, hvilket forudsættes at ville ske fra 1. Oktober 1933. Naar Socialreformen træder i Kraft, vil Kommunerne

opnaa en saadan Lettelse i deres sociale Udgifter, at Hensynet til Kommunernes Økonomi ikke kan begrunde Opretholdelse af en Lovgivning om særlig Statsrefusion af Kommunernes Udgifter til Understøttelse til Personer, hvis Trang skyldes Arbejdsløshed, og Hensynet til de mod Arbejdsløshed forsikrede kan heller ikke begrunde Opretholdelse af en saadan ekstraordinær Lovgivning, idet der ved den ny Arbejdsløshedslov er tilvejebragt et Arbejdsløshedsforsikrings-system, som har til Forudsætning, at det — gennem de efter den ny Lovs Regler oprettede Fortsættelseskasser — skulde være i Stand til at løse ogsaa de Opgaver, der frembyder sig under ekstraordinær Arbejdsløshed. Dette System har endnu ikke kunnet virke efter sin Bestemmelse, idet der maatte gives Fortsættelseskasserne, der tidligst 1. April 1933 har kunnet faa udbetalt de ved Loven hjemlede Etableringstilskud, Tid til at opsamle tilstrækkelige Reserver. Fra 1. Oktober 1933 — altsaa samtidig med Socialreformens forventede Ikrafttræden — vil det kunne forudsættes, at Fortsættelseskasserne, eller i hvert Fald Størstedelen af disse, kan træde i Virksomhed.

Naar Spørgsmaalet rejses om Forlængelse af de til Fordel for arbejdsløse trufne Understøttelsesforanstaltninger indtil det Tidspunkt, da Socialreformen træder i Kraft — altsaa for det kommende Sommerhalvaar —